

بسمه تعالی

گزارش کار کارگاه آموزشی قصه توپ رنگ

تاریخ: ۱۴۰۰/۸/۲۷

ساعت شروع کارگاه: ۸ صبح

مربی: خانم دستنبوی

شرکت کنندگان: مربیان پوش قصه توپ رنگ در روستاهای حومه کهگیلویه

کارگاه با ذکر صلواتی بر محمد و آل محمد آغاز شد. در این کارگاه آموزشی موضوعاتی از قبیل موارد زیر مورد بحث و گفت و گو قرار گرفت:

(۱) تعریفی از قصه:

* قصه قالب ادبی است که نویسنده به وسیله آن حرف و پیام خود را به صورت ماجراها و حادثه هایی که به طور منطقی به دنبال هم می آیند به مخاطبش عرضه می کند. افسانه و داستان جزو کهن ترین آثار است که از اندیشه و تخیل بشر به جای مانده است.
قصه یعنی پرواز ذهن کودک و قصه گو خلبان این پرواز است. پس با آرامش ذهن کودکان را به پرواز درآورید.

(۲) انواع قصه گویی:

- * قصه گویی به شیوه نقلی
- * قصه گویی به شیوه پرده خوانی
- * قصه گویی نمایشی (به شیوه بازی سازی)
- * قصه گویی کامی شی بای (کارت های قصه گویی)
- * قصه گویی ساده

(۳) ویژگی ظاهری قصه گو

- * پوشش ظاهری قصه گو
- * سن قصه گو: قصه گو باید به لحاظ سنی از مخاطبان خود بزرگتر باشد.
- * صدای قصه گو: صدای قصه گو باید گیرا، رسا، روان و معمولی باشد
- * لهجه، تکیه کلام و لکنت قصه گو: قصه گو نباید لهجه، لکنت زبان و یا تکیه کلام خاصی داشته باشد.

۴) معیار های انتخاب قصه (ارکان قصه) :

- * انتخاب قصه ی مناسب سن، جنس و شاخص های رشدی مخاطب
- * زمان و مکان مناسب
- * شنوندگان قصه (مخاطبین)
- * ابزار قصه گوئی
- * آمادگی روحی و روانی و ظاهری قصه گو

۵) ویژگی های برجسته و مهم یک قصه گو :

از مهم ترین ویژگی های یک قصه گو لحن و بیان قصه با زبان بدن است. هر قصه لحن خاص خود را دارد. قصه گو باید لحن های گوناگون را بشناسد و از آنها در بیان قصه ها استفاده کند. مثلا لحن او در یک قصه طنز و یا تراژدی، حماسی و ... باید متفاوت از هم باشد. تقلید صدا، تغییر لول صدا متناسب با شخصیت هر قصه از دیگر مواردی است که قصه گو باید آنها را رعایت کند.

۶) جمع بندی :

به عنوان جمع بندی و بازخورد (بازیابی و بازآفرینی گفته های کارگاه) ، مربیان هر کدام یک قصه را با لحن و حرکات بدن بازگو کردند. هر کدام از قصه ها را با تقلید صدای شخصیت ها و احساسات مختلف متناسب با شخصیت های قصه و تنظیم لول صدا بیان کردند.

موضوع: طرح قصه گویی و خوانش قصه

اهداف آموزشی: رویکرد و تحلیل صدا و زبان ، مراحل قصه گویی نمایشی

اهداف مهارتی: استفاده مناسب و صحیح زبان بیان و زبان بدن در قصه گویی، خوانش قصه، استفاده از فضا و مکان به نحو احسن، شخصیت پردازی در قصه و نمایش

عنوان های تمرینی و شناختی

* سه نوع زبان متفاوت در قصه گویی :

زبان توصیفی

در این نوع قصه گویی معمولا تاکید قصه گو بر توصیف فضا و موقعیت مکانی و زمانی متمرکز است و معمولا از زبان سوم شخص و دانای کل روایت می شود

زبان کنش گرا

در این نوع گویش سعی می شود عمل و کنش داستان پررنگ شده و فضا سازی بر اساس آن تشکیل می شود

زبان احساسی

در این نوع گویش تکیه قصه گو بر احساسات استوار است و معمولا از زبان شخصیت داستان به صورت متکلم وحده روایت میشود

*** مراحل انجام قصه گویی نمایشی**

شیوه های نمایشی و خلاقانه شروع قصه

- پیش غذا یا اشتهای آورها : پیش درآمدهای قصه گویی

- بشقاب اول

- بشقاب دوم

- دسر (بخش پایانی و جذابیت برای پایان بخشیدن به قصه گویی)

نکته خیلی مهم در این بخش انتخاب پیش درآمد یا پیش غذا است که باید حواستان باشد غذا سرد نشود یا بستنی آب نشود (یعنی زیاد طولانی و پیچیده نباشد) در عین سادگی و کوتاهی لذت بخش باشد و جذابیت داشته باشد و ایجاد ریتم مناسب...

راز زبان بدن

- مهمترین راه ارتباطی برای شروع یک رابطه لبخند زدن نه خندیدن
- کشف و شهودهای غیرکلامی (قرار نیست شما را بشنوند باید بتوانند به شما گوش دهند)
- زبان بدن ۹۰ درصد پیام را منتقل می کند
- هماهنگی زبان بدن با مکانی که در آن هستید (در مدرسه/ در جشن تولد/ در موزه ...)

تمرین : فعالیت پیشنهادی

تعریف قصه با شخصیت پردازی متنوع قصه گو

- ولگرد
- دختر بچه با آبنبات چوبی
- کسی که لکنت زبان دارد
- یک آدم مست (داش مشت)
- گزارشگر ورزشی
- خرس گنده
- یک سیاستمدار
- یک راننده تاکسی (بازاری)